ANUL V.I—No. 1474
EDIŢIA ANTEIA
MARŢI, 23 MARTIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 80 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Treî lunî „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 banî

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevěrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinětate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurî la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numěrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĚR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Bucureştĭ, 22 Martie 1893

CIOROENII

Am fost la Călăraşĭ şi am convorbit cu câţĭ-va bětrânĭ fruntaşĭ din nenorocitul sat Cioroiŭ, din horopsita comună care, spre batjocora lumeĭ, poartă astă-zĭ numele de Rosetti-Volnaşĭ.

Bietul Rosetti! —Moartea l'a scutit de durerea de a vedea pe aceĭ sătenĭ, pe carĭ a voit a-ĭ face ferici̦ţĭ, transformaţĭ în nişte cerşetorĭ de mitocanul proprietar Stefan Petrovicĭ-Armis şi de neruşinatul exploatator arendaş Panaioti Haracopulo.

Aşĭ fi dorit ca ministrul de interne, conservatorul *cu sentimente liberale* (?!) Lascar Catargiŭ, să asculte, cum am ascultat eŭ, plângerile acestor nenorociţi ţěranĭ, carĭ nu aŭ o prăjină de pămênt la câmp, nicĭ o palmă de pămênt înprejurul caselor lor.

Aşĭ dori ca conservatorul *cu pretenţiunĭ democratice* (?!) ministrul Petre Carp, să citească cu atenţiune contractul agricol, care regulează preţul pogonuluĭ, maĭ ales preţul munceĭ pe moşia Cioroiŭ şi condiţiunile în care trebue a se face aceste muncĭ.

Atuncĭ aceştĭ doĭ politicianĭ—duşmaniĭ de erĭ, astăzĭ prietenĭ—ar înţelege mizeria în care se zvârcolesc bieţiĭ cioroenĭ. Sunt douě-zecĭ de anĭ, eraŭ pe moşia Cioroiŭ numai **392** de familiĭ, care aveaŭ nouě miĭ de capete vite marĭ (boĭ, vacĭ şi caĭ) şi peste 50 de miĭ de oĭ. Astăzĭ sunt peste **600** de familiĭ, şi nu ştiŭ dacă veĭ găsi treĭ miĭ de capete vite marĭ şi treĭ miĭ de oĭ.

Triste rezultate, datorite neomenieĭ unuĭ proprietar fără inimă, şi lăcomieĭ unuĭ arendaş fără scrupul, fără ruşine.

Cine este acest proprietar fără inimă? Un fiŭ de banĭ gata, un milionar lacom şi hrăpitor, un burtă verde care se crede boer mare, pentru că dispune de vr'o douě zecĭ de milioane, un mitocan nesăţios, care a refuzat a da în arendă cioroenilor moşia Cioroiŭ, de şi eĭ ofereaŭ preţul pe care îl plăteşte Haracopulo.

Cine este acest arendaş fără scrupul, fără ruşine? Un fost chelner la birtul luĭ Petraki Constantin din Călăraşĭ. Nu sunt douě zecĭ de anĭ, ştergea mesele şi talgerile din acel birt, şi astă-zĭ voeşte a impune cu milioanele sale acelor pe carĭ îĭ servea, primind ca bacşiş câţĭ-va gologanĭ.

Sărăcia nu este o ruşine. Averea câştigată cu o muncă onestă este o onoare.

Să arět lectorilor meĭ ce se petrece la Cioroiŭ, şi vor înţelege foarte uşor cum fostul chelner Panaioti Haracopulo a devenit de patru orĭ milionar.

Anul trecut, la **15 Noembrie**, porumbul cioroenilor nu era dijmuit, şi a trebuit, în urma plângerilor sătenilor, ca administraţia să ordone dijmuirea, care s'a făcut de primar, sub privigherea şi controlul sub-prefectuluĭ.

Toate pogoanele lucrate de cioroenĭ pentru fostul chelner, Panaioti Haracopulo, reprezintă în realitate peste un pogon şi un sfert, aproape un pogon şi jumětate.

Toate pogoanele închiriate cioroenilor şi pe care le muncesc pentru dênşiĭ, nu reprezintă de cât între jumătate de pogon şi treĭ sferturĭ de pogon.

O anchetă onestă, conştiincioasă, ar putea foarte uşor constata această neruşinată tâlhărie, comisă pe spinarea unor nenorociţĭ muncitorĭ, carĭ nu-şĭ pot apăra dreptul lor.

Intre alte condiţiunĭ, una maĭ oneroasă de cât alta, ale contractuluĭ agricol, care regulează raporturile nenorociţilor cioroienĭ cu fostul chelner Panaioti Haracopulo, se stipulează că dacă săteanul nu va face pogoanele de arătură la care s'-a obligat, el va plăti **douě-zecĭ de leĭ** de fiecare pogon nearat.

Aratul unuĭ pogon se plăteşte cel mult **opt leĭ**.

Ţăraniĭ, după vechiul lor obiceiŭ, aşteaptă că eĭ să fie chiemaţĭ la arat; nimenĭ nu-ĭ chiamă; arăturile se fac cu plugurile luĭ Haracopulo saŭ cu plugurile plătite **opt leĭ** pogonul, şi eĭ se găsesc datorĭ cu **douě-zecĭ leĭ** de fie-care pogon nearat.

Hoţul de primar Ioniţă Popescu, în înţelegere cu un alt hoţ mult maĭ culpabil Alecu Doicescu, judele de ocol, condamnă şi execută pe cioroenĭ la plata acestor ruşinoase datoriĭ.

Cioroeniĭ sunt datorĭ a da fostuluĭ chelner Panaioti Haracopulo găinĭ, ouě şi un muşchiŭ de porc; dacă nu remit aceste dărĭ ilegale în ziua fixată prin contractul agricol, eĭ trebue să plăfească de fie care găină **doĭ leĭ**, de fie care oŭ **zece banĭ** şi **şase leĭ** pentru muşchiul de porc.

Hoţul de primar Ioniţă Popescu, în înţelegere cu un alt hoţ mult maĭ culpabil Alecu Doicescu, judele de ocol, condamnă şi execută pe cioroenĭ la plata acestor datoriĭ haracopoleştĭ.

Cioroeniĭ, cu saŭ fără vite, sunt datorĭ să plătească **treĭ-zecĭ şi cincĭ de leĭ** pe fie-care an pentru a putea trece pe un pod aruncat pe Borcea şi pentru a putea adăpa vitele lor în apa Borcea. Vatra satuluĭ, dacă ar stapâni-o ţěraniĭ, merge până în malul Borceĭ, şi acele treĭ miĭ de pogoane date lor de Rosetti trec peste Borcea, în cât ambele malurĭ ale Borceĭ le aparţin.

Cu toate acestea, hoţul de primar Ioniţă Popescu, în înţelegere cu un alt hoţ mult maĭ culpabil, Alecu Doicescu, judele de ocol, condamnă şi execută pe cioroenĭ la plata aceste̦ĭ neruşinate datoriĭ.

Şi când mě gândesc că acest fost chelner, acest bandit, astă-zĭ milionar, ţine în arendă Segarcea, una din moşiile domeniuluĭ Coroaneĭ, situată în judeţul Dolj, cu drept cuvênt mě întreb: *ce contracte agricole o fi încheiat cu segărceniĭ?*

Filantropul (?!) Ioan Calinderu nu a găsit un alt arendaş de cât pe acest scârbos exploatator al munceĭ ţăranilor?

Liberalul (?) Lascar Catargiu şi democratul (?) Petre Carp se pot făli de părinteasca lor îngrijire pentru clasa ţărănească!!

Şi când mâne poĭ-mâne cioroeniĭ, într'un moment de exasperare, s'ar rěscula şi ar ucide în bătae atât pe fostul chelner, banditul Haracopulo, cât şi pe zbiriĭ instalaţĭ de el cu puterĭ nemărginite pe moşia Cioroiŭ, atuncea generalul Lahovary, pacificatorul judeţuluĭ Ialomiţa în 1888, ca Murawief, pacificatorul oraşuluĭ Varşovia în 1863, ar împuşca pe impilaţĭ pentru ca impilatorul să reintre în drepturile sale de impilare.

Dreptul de legitimă apărare nu există pentru ţěranĭ; eĭ sunt consideraţĭ ca o masă exploatabilă; pentru dînşiĭ nu există legĭ, nu există justiţie.

Clasa ţěrănească se află astă-zĭ, pentru nenorocirea eĭ, într'un moment de somnolenţă letargică.

Ceasul deşteptăreĭ nu e departe.

Acel ceas va fi teribil pentru clasa conducĕtoare.

Ea nu va recolta de cât ceea-ce a sămănat.

Cine samănă vînt, culege furtună!

Alex. V. Beldimanŭ

INSTANTANEE

G. Gheorghiade

Noŭ primar al oraşuluĭ Roman. Deputat. Fost primar în câte-va rênduri. Unul dintre ceĭ maĭ cinstiţĭ liberalĭ din oraşul sěŭ, deşi — ca maĭ toţĭ concetăţeniĭ seĭ politicĭ, — nu se poate şti dacă maĭ păstrează şi azĭ această coloare, pe care o va relua într'o zi.

Scurt şi gros, chel şi cu nasul grecesc, are o figură nu tocmaĭ atrăgătoare; dar este deştept, blajin şi atrăgător la vorbă.

Unul dintre ceĭ maĭ bunĭ avocaţĭ din Roman. Are întru cât-va darul vorbireĭ, deşi nu se foloseşte des de dênsul. Scrie binişor, când se întâmplă să fie vre-o gazetă liberală pe acolo.

Semne particulare: ĭ e atât de lene să 'şĭ scoată pălăria, în cât înconjură şi pe cocoanele cele tinere, numaĭ ca să nu le salute.

Y.

SATIRA ZILEI

Ferdinand diplomat

Cititoriĭ noştri aŭ aflat că prinţul Ferdinand Hohenzollern este însărcinat cu o misiune diplomatică la Livadia.

Orĭ cine înţelege însemnătatea aceste̦ĭ misiunĭ, avênd în vedere relaţiile încordate dintre guvernul nostru şi Rusia.

De aceea, nimenĭ nu va tăgădui că alegerea făcută de Carol I, în persoana inteligentuluĭ sěŭ nepot, este cât se poate de nimerită şi o garanţie sigură, că de azĭ înainte ne vom atrage simpatiile şi prietenia Rusieĭ.

Intr'adevěr, când Ţarul va vedea pe moştenitorul prezumptiv al luĭ Carol I — maĭ mult prezumptiv de cât moştenitor— el nu va putea să remâe indiferent. Inima sa se va înduioşa, va fi cucerită de la cel dintâiŭ cuvînt rostit de nepreţuitul ginere al Duceluĭ de Edinburg.

De alt-fel, chiar de ar fi reposatul Gorceakoff în locul Ţaruluĭ, încă n'ar putea să reziste argumentelor convingătoare ce de sigur vor curge droae din gura eloquentă a luĭ Ferdinand Hohenzollern.

Ceea ce ne face să fim sigurĭ de succesul misiuneĭ nepotuluĭ M. Sale, este faptul că, în diplomaţie, urechea joacă un rol foarte însemnat şi, în această privinţă, nimenĭ nu e maĭ bine înzestrat de natură de cât tînĕrul Ferdinand, nimenĭ nu va şti maĭ bine de cât dînsul să tragă cu urechea la uşa misterioasă a diplomaţieĭ ruseştĭ.

Acuma, fireşte, nu cunoaştem încă amănuntele aceste̦ĭ călătoriĭ diplomatice. E de sperat însă că suita, care va însoţi pe prinţul Ferdinand, va fi alcătuită în conformitate cu circumstanţele.

Probabil că D. Păun, profesorul prinţuluĭ, va însoţi pe A. S. în calitate de *soufleur*, de asemenea colonelul Candiano-Popescu, pentru a-ĭ susţine moralul şi a-ĭ da un aer maĭ marţial.

Ajuns în sala de primire, în uniformă de cazac, prinţul Ferdinand, de loc emoţionat, va adresa Ţaruluĭ o alocuţiune în limba luĭ Puşkin şi apoĭ îşĭ va îndrepta toată atenţia şi tot cavalerismul de care e capabil asupra Domnişoarelor de onoare ale curţeĭ. Acest din urmă demers îĭ va deschide, de sigur, toate uşile..... diplomaţieĭ.

In sfîrşit, după ce va fermeca pe toţĭ, după ce va trage pe sfoară şi pe D. de Giers, încărcat de onorurĭ, prinţul Ferdinand se va întoarce radios la Bucureştĭ, unde i se va face o primire triumfală, ca unuĭ cuceritor.

Cu chipul acesta, Dinastia va câştiga în soliditate, iar România se va ridica la rangul de putere de clasa I-a.

Sermană Românie!... **Satyr**

UN SUB-PREFECT MODEL

E vorba de un sub-prefect al D-luĭ Mănciulescu, prefect al judeţuluĭ Olt.

Tot deauna D. Mănciulescu a ştiut să aleagă sub-prefecţĭ tot oamenĭ de teapa luĭ, cu carĭ apoĭ exploatează judeţul, în fruntea căruia este pus, în modul cel maĭ revoltător. Să luăm de pildă pe subprefectul Ştefan Vasilescu, care buzunăreşte fără nicĭ un scrupul pe ţeraniĭ din p'asa sa cu sume enorme şi care se asociează cu toţĭ tâlhariĭ pentru ca să se îmbogăţească.

Inainte de a înşira potlogăriile acestuĭ D-n, este bine să desvăluim o pată neagră din trecutul luĭ.

In 1872, tot sub regimul conservator, Ştefan Vasilescu în calitate de portărel al tribunaluluĭ din Craiova, prin falş în acte publice a jefuit cu sume enorme pe locuitoriĭ comuneĭ Gălăciuica din plasa Câmpuluĭ judeţul Doljiŭ. D. Ion Titulescu, procurorul general de atuncĭ, descoperindu-l l'a dat în judecată şi după ce a stat aproape duoĭ anĭ, până la 1874, în arest preventiv, **Curtea cu juraţĭ l'a condamnat la închisoare de un an şi la pierderea dreptuluĭ de funcţiune.**

Iată trecutul. Presentul? Presentul este tot atât de trist; să vorbească faptele:

I) Primarul comuneĭ Mirceştĭ, judeţul Olt, prinzênd pe locuitorul Ion Gherghina cu o ieapă furată, avênd bilet falş, l'a înaintat sub-prefectureĭ cu acte dresate în regulă. Subprefectul Ştefan Vasilescu, în loc să dea însă în judecată pe hoţul de caĭ, i-a luat 400 de leĭ şi l'a pus în libertate, iar primaruluĭ i-a dat ordin verbal ca biletul iepeĭ să-l considere de legal.

II). Primarul din Poboru a prins pe vestitul hoţ de caĭ din Craiova, numit Lache, cu un cal furat şi dresând toate actele necesare, l'a înaintat subprefectureĭ. Ştefan Vasilescu însă, l'a pus şi pe acesta în libertate în schimbul uneĭ anume sume de 400 de leĭ.

III). Un alt hoţ de caĭ, cinstitul Lămboiu din Dumitreştĭ a fost prins cu doĭ caĭ furaţĭ, avênd bilete falşe. In schimbul unuĭ plocon, însă, Lămboiu devine proprietarul cailor furaţĭ.

IV). Notarul comuneĭ Coloneştĭ reclamă subprefectuluĭ în contra a o mulţime de hoţiĭ ale consiliuluĭ comunal. Reclamaţia se înregistrează sub numěrul 4.234 din 1892 şi ancheta făcută a constatat că toate denunţările sunt întemeiate. Şi totuşĭ consiliul comunal n'a fost dat în judecată, iar notarul, care a denunţat potlogăriile, a fost nevoit să şĭ dea demisia, promiţêndu-i se în schimbul tăcereĭ o slujbă maĭ bună

V). Primarul din Gura Bouluĭ, anume Stancu Iliescu, face douě acte falşe, lucru care a fost descoperit de D. Corivan judecător de ocol. Primarul însă, dând 800 leĭ subprefectuluĭ Vasilescu, scapă de consecinţele acestuĭ falş, iar procesul verbal este rupt de însuşĭ subprefectul.

Din seria potogăriilor comise de acest Ştefan Vasilescu, protectorul tuturor hoţilor de caĭ din judeţul Olt, punem în vederea cititorilor noştri, numaĭ câte-va carĭ vor lămuri pe deplin pe orĭ şi cine, cu ce fel de oamenĭ se serveşte administraţia conservatoare.

In alte ţărĭ un ast-fel de om, ca subprefectul Vasilescu, s'ar afla de mult în puşcărie; dar la noĭ, sub administraţia D luĭ Lascar Catargiu, hoţiĭ îşĭ urmează meseria lor sub protecţia însăşĭ a administraţieĭ.

Bravo Mănciulescu! Halal C. C. Lascăre!

Argus.

Execuţia luĭ Take Ionescu

DISCURSUL D-luĭ C. C. DOBRESCU-PRAHOVA

Rostit în şedinţa Camereĭ de la 19 Martie 1893.

D. C. C. Dobrescu-Prahova. D-lor deputaţĭ, D. ministru al instrucţiuneĭ publice a crezut de cuviinţă ierĭ, în rěspunsul pe care mi l'a dat la cuvêntarea care o făcusem în desbaterea generală asupra budgetuluĭ ministeruluĭ instrucţiuneĭ, să vorbească despre situaţiunea mea parlamentară. D-sa a zis: D-voastră cu toţiĭ aţĭ ascultat aceste cuvinte: *că se miră cum cutează un profesor secundar să vorbească despre faptele ministruluĭ instrucţiuneĭ publice*

Toată Camera ştie, maĭ cu seamă această majoritate, că nu am fost ales ca profesor. Prahoveniĭ şi Ploeşteniĭ, carĭ 'mĭ aŭ făcut onoarea de a mě alege pe rând în treĭ legislaturĭ, nu aŭ dat sufragiele lor profesoruluĭ Dobrescu, ci cetăţeanuluĭ Dobrescu care le inspiră încredere.

De această încredere m'am onorat şi păstrez mult iubiţilor meĭ alegĕtorĭ cea maĭ vie şi eternă recunoştinţă.

De ce dar D. ministru al instrucţiuneĭ vine să-mĭ aducă aminte o situaţiune de care asemenea mě onorez, dar care nu era de loc pusă în joc saŭ în discuţiune.

Cred că D-voastră sunteţĭ convinşĭ că D sa a făcut o greşală, a trecut peste marginele impuse, când ca ministru crede că se găseşte faţă cu un subaltern; căcĭ numaĭ ast-fel se poate explica cuvêntul de *cutează.*

D-lor, nicĭ un deputat nu cutează aicĭ, şi maĭ puţin eŭ când am examinat cu dosarul în mână administraţia D-sale. Mi-am făcut datoria, şi promit că mi-o voiŭ face orĭ de câte orĭ voiŭ avea ocasiunea, fie ca deputat, fie ca cetăţean, să aprecieze actele guvernuluĭ, întru cât Constituţiunea 'mĭ dă acest drept şi 'mĭ asigură această prerogativă cu care m'a învestit alegĕtoriĭ meĭ.

D-lor, D. ministru al instrucţiuneĭ publice Take Ionescu de multe orĭ în această Cameră voind să-mĭ creeze o situaţiune inferioară între D-voastră a pomenit despre studiile mele zicênd că *mĭ-am făcut studiile în seminar.*

Aşa este. Părinţiĭ meĭ n'aŭ avut mijloace ca să mě trimită în alte şcolĭ şi eŭ am intrat ca bursier acolo unde am putut, pentru ca să dobândesc o parte din învĕţătura pe care mi am perfecţionat'o prin studiile universitare.

D-lor, aşĭ fi înţeles să'mĭ pomenească de o asemenea situaţie alţiĭ, D. Catargiu, D. general Manu, D. Lahovari, D. Carp, cu toate că lucru n'ar fi explicabil, pentru ca în definitiv şi ca posiţiune şi ca naştere, Dle-lor sunt cu totul în altă posiţiune; dar D. ministru al instrucţiuneĭ, D. Take Ionescu să vie să'mĭ facă mie din situaţiunea materială a părinţilor meĭ o causă de inferioritate în exerciţiul mandatuluĭ meŭ, aceasta mě onorează, şi mě onorează cu atât maĭ mult că tatăl meŭ n'a dat nicĭ un faliment pentru a'mĭ asigura mijloace cu carĭ să mě trimită în străinătate (Aplause).

D. ministru a maĭ zis ceva. A zis că prin modul meŭ de exprimare am trecut peste marginĭ şi am comis o *neruşinare.*

D-lor, protestez în contra acestuĭ cuvînt pe care l'am întors ierĭ şi îl întorc şi astăzĭ. Nu-l puteam merita, fiind-că întru nimic nu m'am depărtat de examinarea actelor oficiale, pe carĭ le-am avut la dispoziţiune.

Apoĭ cuvîntul de neruşinare la adresa mea?

D. ministru al instrucţiuneĭ publice, într'un discurs oficial aci în Cameră sciţĭ ce a spus? Este un semn rěŭ al timpuluĭ. A spus că D-sa şi-a început cariera politică în partidul liberal, de şi către acest partid nu simţea nicĭ o simpatie, din contra avea la fie-care pas oroare de liberalĭ.

Cum se poate numi din puntul de vedere al moraleĭ, această conduită de a te duce între aceĭ oamenĭ pentru carĭ nu nu aĭ nicĭ o simpatie, ci din contra antipatie, să le cerşeştĭ situaţiunea politică să te aleagă deputat, după aceea să mărturiseştĭ devotamentul těŭ către liberalism într'un discurs rěmas celebru, pe care l'a caracterisat foarte bine D. Kogălniceanu, şi apoĭ după cât-va timp, să părăseştĭ toată activitatea politică liberală, să te facĭ conservator, pentru ca la urmă să formulezĭ la adresa liberalilor toate acusaţiunile cele maĭ nedrepte.

Las aceasta la aprecierea fie-căreĭ conştiinţe oneste, şi maĭ ales la aprecierea opiniuneĭ publice, să spue cuvîntul care merită o asemenea conduită din partea D-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice.

Este neruşinare din partea mea că am examinat administraţiunea d-luĭ ministru? Dar ce neruşinare maĭ mare poate fi, de cât aceea de a se duce D-sa înaintea justiţieĭ şi de a tăgădui că este fiul părinteluĭ sěŭ?!...

Am zis.

Noul minister francez

PARIS, 21 Martie.—**Afară de vr'o modificare neprevězută, cabinetul va fi ast-fel compus:**

D. Méline, preşedinte şi comerţ;
Dupuy, interne;
Develle, externe;
Trarieux, justiţie;
General Loizillon, resbel;
Amiral Rieunier, marină;
Poincarré, finance;
Spuller, instrucţie;
Viette, lucrărĭ publice; şi
Viger, agricultura.

Descoperire balistică

BERLIN, 21 Martie —*Tagebl tt* face o dare de seamă despre experienţele făcute le Jneterbog cu o nouă substanţă destinată a înlocui praful de puşcă şi care isbucneşte prin alipirea cu o altă substanţă specială, iar nu prin iocnire saŭ prin dare de foc Efectul balistic este de 9 orĭ maĭ mare de cât al prafu uĭ de puşcă fără fum. Noul produs nu se aplică la puştile actuale, ci la tunurĭ cu un calibru mare, care s'a arĕtat foarte perfect în experienţele ce s'aŭ făcut. Inventato rul acestuĭ explosiv D Erich Weiss directorul technic al fabriceĭ de dinamită din Gerna.

Recolta în Ungaria

BUDAPESTA, 21 Martie.—Raportul oficial asupra stăriĭ semănăturilor de la 19 Martie până la 31 Martie, constată că timpul cel rĕŭ al ultimelor săptămânĭ a pricinuit pagube simţitoare. Starea mijlocie a semănăturilor de grâŭ este abia satisfăcătoare.

BIMETALIZMUL

LONDRA 21 Martie — Courtney, membru al parlamentuluĭ şi al comisiuniĭ regale pentru bimetalism, recomandă în *Ninotecut Century* bimetalismul internaţional şi menţinerea relaţiuniĭ de 20 la 1, între aur şi argint.

Bimetaliştiĭ sunt acum în majoritate în comisiunea regală.

INFORMAŢIUNI

Se afirmă cu multă certitudine, că D-niĭ Al. Sc Ghica, dr. Florea Teodorescu şi Gr. Olănescu, vor fi numiţĭ eforĭ aĭ sp talelor civile.

Numirea lor este o cestiune numaĭ de câte-va zile.

Prin cercurile guvernamentale circulă zgomotul, că în urma modificărilor introduse de Camerĕ aseară în budgetul Eforieĭ Spitalelor Civile eforiĭ D-niĭ I. Cantacuzino, şi dr. Suţu îşĭ vor da azĭ demisia.

Cmera a modificat aseară chiar articolele principale din proiectul de budget, pe care apoĭ l'a trimis înapoĭ în studiul comisiuneĭ budgetare, invitând'o a reface întreg budgetul

Aceste modificărĭ sunt de alt-fel rezultatul intrigilor catargi te.

Colonelul Scheletti saŭ colonelul Warthiadi? Cine din aceştĭ douĭ să fie comandentul geandarmerieĭ?

Iacă cestiunea asupra căreia consiliul de miniştri nu se poate înţelege. D Lascar Catargiu susţine pe colonelul Sheletti, fost prefect de Covurluĭ iar generalul Lahohary are angajament pentru colonelul Warthiadi.

Ceĭ iniţiaţĭ în secretele zeilor afirmă că nu este de loc exclusă posibilitatea ca din această cauză să izbucnească o neînţelegere acută cu consecinţe grave între Lascar Catargiu şi generalul Lahovary.

Un abonat din Tulcea se tânguеşte că foarte neregulat primeşte ziarul nostru, şi ne ameninţă că nu se va maĭ abona

Supunem cazul D-luĭ director general al poştelor şi îl rugăm să ne spue cine ne va despăgubi când, din cauza neglegenţeĭ poşteĭ vom pierde abonaţiĭ?

De sigur nu direcţiunea poştelor, pe care o plătim destul de scump.

Concursul pentru şase locurĭ de externĭ la spitalul Brâncovenesc s'a isprăvit Părerea studenţilor muncitorĭ este că resultatul acestuĭ concurs este culmea domnieĭ hatîrurilor şi a „protecţielor". Ceĭ din concurenţĭ, carĭ aŭ fost maĭ slabĭ aŭ ieşit ca întâĭ clasaţĭ, de oare-ce unul e rudă cu un senator cutare, altul e fiul prietenuluĭ cutare şi aşa maĭ departe.

Atragem atenţiunea serioasă a Domnilor profesorĭ universitarĭ precum şi a eforilor instituţiuneĭ Brâncoveneştĭ asupra acestuĭ fapt revoltător. E trist, e nedemn ceia ce se petrece! Sfătuim asemenea şi pe studenţĭ de a se pune serios pe luptă în contra sistemeĭ hatîrurilor şi protecţiuneĭ.

Al XI-lea *Congres al corpuluĭ didactic* se va ţine la *Galaţĭ* în zilele de 22 23 şi 24 Martie.

Se va discuta: *Metodul de pr dare al ştiinţelor naturale în învĕţămîntul primar.*

Şedinţele se vor ţine în *Sa a A cazar* şi se vor deschide în fie-care zi la ora 1 p. m.

Pentru orĭ-ce fel de informaţiunĭ, membriĭ congresuluĭ, îndată ce sosesc în Galaţi, se vor presenta la *Comisia de recepţiune*, în cancelaria liceuluĭ pentru a primi *carta de membru.*

Noul ministru plenipotenţiar al ţĕriĭ pe lângă guvernul italian. D. Al. Em. Lahovari, pleacă cu Fulgerul de mâine la Roma, să ia în posesiune direcţiunea legaţiuneĭ române.

In acelaş timp D. Al. Em. Lahovari va fi învestit cu titlul de trimis extraordinar al M. S. Regeluĭ, ca să asiste la nunta de argint a perecheĭ regale italiane.

Din sorginte sigură aflăm, că azĭ saŭ mâine se va semna decretul prin care D. Const. Lahovary, judecător la Tribunalul de Ilfov, va fi numit consul general al ţĕriĭ în Budapesta în locul D-luĭ Papiniu, care va fi înaintat.

Cercurile parlamentare insistă mult asupra unor neînţelegerĭ acute ce ar fi izbucnit în consiliul de miniştri ţinut aseară.

Aceste neînţelegerĭ sunt pricinuite de obstinenţa D-luĭ general Lahovary de a înainta la gradul de general pe un colonel favorit al D-luĭ Lascar Catargiu.

D. dr. Antippa va pleca la 1 Aprilie cu încrucişătorul *Elisabeta* să studieze timp de treĭ lunĭ fauna Măreĭ Negre.

Tribunalul de Ilfov a confirmat azĭ cererea judecătoruluĭ de instrucţie Alexiŭ în privinţa prelungireĭ pe termen de o lună a mandatuluĭ de depunere în contra soţilor Marinescu, învinovăţiţĭ că ar fi otrăvit pe Siţa Kirovicĭ.

D Ion Duca, consilier la Curtea de Apel din Capitală, a fost desemnat de sorţĭ de a expedia afacerile curente în timpul vacanţeĭ, ce va ţine aproape două sĕptĕmânĭ.

D-na Olga Sacară-Tulbure, o distinsă absolventă a facultăţeĭ de medicină din Bucureştĭ şi internă a spitalelor civile, şĭ-a susţinut alaltăerĭ cu un succes strălucit teza de doctorat, intitulată: „Studiŭ clinic asupra paralizieĭ pseudo-ipertrofice".

Juriul facultăţeĭ de medicină a felicitat pe D-na Sacară Tulbure.

Din parte ne, îĭ urăm succes în cariera frumoasă ce şĭ-a ales.

*

Ierĭ, înaintea juriuluĭ aceleaşĭ facultăţĭ D. I. D Ghidionescu, un alt student distins. şi-a susţinut şi D-sa teza de doctorat tratând despre: „Luxaţiile aeromio-claviculare" (supra şi retroacronisale) „tratate prin sutura osoasă".

Felicitările noastre.

Camera, luând erĭ în discuţiune budgetul Eforieĭ Spitalelor din Bucureştĭ, a admis amendamentele propuse de D. dr. Şabner Tudori, întâiul amendament relativ la menţinerea serviciilor D luĭ dr Kiriac şi Bastaki, iar al doilea relativ la menţinerea numĕruluĭ internilor cum a fost până acum.

Eforia suprimase serviciile de maĭ sus şi redusese numĕrul internilor, sub pretext că nu sunt necesare, D. dr. Şabner a arătat că aceste serviciĭ sunt indispensabile presentând statistica bolnavilor trataţĭ în aceste serviciĭ.

O infamie a luĭ Take.

In urma chestieĭ personale făcute erĭ la Camera de D. C. C. Dobrescu Prahova cu D. Take Ionescu acesta ruşinat a apelat la spadasinul sĕŭ frate Victor Ghiţă Ioan ca să provoace la duel pe D. C. C. Dobrescu.

Imediat D. Victor Ghiţă Ioan a constituit martorĭ pe D-niĭ I. Ghica şi M. Balş şi i-a trimis D luĭ Dobrescu care şi a constituit martorĭ pe D-niĭ Fleva şi Ferechide.

Martoriĭ D-luĭ Dobrescu s'aŭ pronunţat că nu este caz de duel, căcĭ D. Dobrescu nu a adus nicĭ o injurie familieĭ D luĭ Ghiţă Ioan şi nicĭ D luĭ Take Ionescu personal. D. Dobrescu a povestit nişte fapte adevĕrate ale D-luĭ Take Ionescu petrecute la tribunalele din Capitală.

Trebue să adăogăm că spadasinul Victor Ghiţă Ioan, umbla erĭ la Camerĕ să bată pe D C C Dobrescu.

Iată la ce infamiĭ recurge cameleonul Take. Vĕzênd că prin cuvînt nu poate impune tăcere asupra propriilor sale infamiĭ. voieşte să închidă gura opozanţilor prin forţa brutală.

Ştirĭ Telegrafice

ST. PETERSBURG. 19 Martie.—O telegramă din Sevastopol anunţă că Impăratul şi familia imperială aŭ sosit în pefectă sănătate. In curând vor pleca cu un vapor.

Regina Natalia a sosit la Yalta.

LONDRA, 19 Martie. — Camera Comunelor s'a amânat până la 6 Aprilie.

ATENA, 19 Martie.—Ministerul afacerilor străine a publicat o consultaţie a profesoruluĭ Martens relativă la conflictul greco-român Profesorul Martens este favorabil revendicărilor Grecieĭ.

O scădere însemnată s'a produs la bursă; schimbul a căzut de la 155 la 135.

Criza în Franţa

PARIS, 19 Martie.—Iarăşĭ circulă svonul că D Develle saŭ D. Burdeau ar putea să fie însărcinat cu formarea nouluĭ cabinet. In acest cas, D. Loizillon şi amiralul Rieunier ar păstra portofoliile lor.

NUVELELE NOASTRE

POLONEZA

Când venise din Lemberg, era numaĭ de câţĭ-va anĭ. Deabia îşĭ maĭ putea aduce aminte cum trecuse, ca prin vis, prin gara Suceava. Apoĭ tot drumul i se întipărise în mintea-ĭ tînără, felinarele în ceaţă ale gărilor pustiĭ adormite în singurătatea împrejurimilor, linişte turburată de ţingăitul vioiŭ al clopotuluĭ carea făcea să tresară în somn pe călătoriĭ din vagoanele din faţa găreĭ.

Parcă vedea încă, pe mă-sa dormind într'un colţ al canapeleĭ, pe când tată-săŭ şedea gânditor, din când în când uitându se la dênsa şi învălind-o cu grijă.

Pe urmă. odată aşezaţĭ în Bucureştĭ, tată-sĕŭ îşĭ făcea cu rezemnare meseria de inginer, până când muri mă-sa. Intîmplarea asta nu păru a fi schimbat prea mult faţa lucrurilor. Numaĭ seara, când tatăl se întorcea acasă, îşĭ săruta maĭ mult copila asupra căreia îşĭ grămădise acum toată dragostea.

Peste cât-va timp, bătrînul fu silit să lucreze la Ploieştĭ. Atuncĭ fata fu lăsată la o gazdă prietenoasă care o îngrijea aproape ca o mamă, iar studiile şi le făcea ca externă la un pensionat. Regulat odată pe septĕmână, venea să-şĭ vadă fetiţa. Şi atuncĭ el simţea o emoţiune neînţeleasă, un fel de iubire desperată îĭ umplea ochiĭ cu lacrămĭ.. era ca un fel de curăţire de toate murdăriile lumeĭ, prin sărutările şi mîngâierile pe care le lua şi le da drăguţeĭ copile.

***

Deşteaptă şi talentată, cânta bine la piano şi dorea mult să ajungă pictor.

O dragoste neîmpărtăşită, o hotărî sa ia drumul spre München şi să se înscrie printre studenţiĭ politechniceĭ.

Dar, în mijlocul cărţilor nouĕ şi a iubireĭ femeeştĭ a tată sĕŭ îşĭ croise deja un caracter, o inimă a eĭ,—o ciudată amestecătură ce făcea dintr însa o *neînţeleasă*, o streină de lumea din juru-ĭ cu felul eĭ de traiŭ.

Prieteniĭ şi prietenele, îĭ ziceaŭ în glumă *Poloneza*, rezumând în vorba asta toate apucăturile şi ideile sale.

Şi, cum câţĭ-va tinerĭ din România îĭ adusese şi aicĭ porecla cu toate înţelesurile, aşa i-se zicea şi în cercul în care se arăta din când în când.

***

— Eŭ cred că cea maĭ bună căsătorie, zicea un tînĕr student în anul al treilea la medicină, e căsătoria liberă...

Şi trăgea cu ohciul pe o amabilă colegă.

— Asta trebue sa fie şi părerea Olgăĭ, adăogă prietena anatomieĭ

— Oh! exclamă fără voie Poloneza. Eŭ am cu totul alte părerĭ...

— A!... făcură toţĭ într'un glas.

— Putem să le auzim şi noĭ?

Fata se resgândi.

— Nu sunt secrete... rîse ea cam silit. Dar nu cred că sunt aşa de interesante.

— N'are a face...

— Să ştim şi noĭ! adăogară maĭ mulţĭ.

— Cum vroiţĭ! nu e aşa de greŭ de spus: Eŭ cred că nimenĭ, în ziua de azĭ nu e poate însura cu siguranţă că iubeşte şi este iubit cu toată sinceritatea, şi că va fi aşa toată viaţa.. Apoĭ căsătoria *legală*. maĭ ales, e un lanţ care ajunge nesuferit îndată ce se gândeşte cine-va maĭ mult la starea sa.

Nu zic ba, căsătoria liberă e mult maĭ preferabilă pentru ceĭ ce se iubesc într'adevĕr: îĭ apără oare-cum de *sila* pe care o poate deştepta *lanţul* căsnicieĭ.

Nu-ĭ aşa că şi D-voastră sunteţĭ de părerea asta?

— Fireşte! De pildă, vezĭ pe stradă o femee pe care crazĭ că o iubeştĭ. Gândul că eştĭ înlănţuit de lege, te revoltă; cu încetul, ajungĭ de prinzĭ un fel de necaz, ură, împotriva bieteĭ tale femeĭ... Dacă aĭ ştĭ că poţĭ rupe legăturile casnice chiar în acel moment, te-aĭ gândi puţin dacă femeea pe care aĭ ales-o odată de bună-voie, de placul tĕŭ, nu face maĭ mult de cât necunoscuta care te farmecă un moment prin felul rochieĭ, al pălărieĭ, saŭ printr'o cochetărie trecătoare..

Olga întrerupse pe orator, grăbită de a sfîrşi mărturisirea ce i-se cerea, şi a sta iarăşĭ, gânditoare, într'un colţ.

— Dar eŭ nu înţeleg cum poate cineva primi să se însoare cu o fiinţă care, anĭ întregĭ, s'a gândit la alt bărbat, s'a lăsat să i-se strângă mâna de atâţia alţiĭ, să fie strânsă la piept în balurĭ, a ascultat vorbele dulcĭ ale cine ştie căruĭ nătărăŭ... ca să nu zic maĭ multe.

Oare fata aceea nu s'a înjosit destul, chiar numaĭ când a ascultat cuvintele pline de 'nţeles ale bărbaţilor carĭ o doreaŭ?

Şi bărbaţiĭ, nu se indignează eĭ când se gândesc că nevasta lor, ca fată, a cântat de atîtea orĭ la piano alăturea cu un tînĕr violonist; că imaginaţia lor, în acel timp, poate că lucra într acelaşĭ fel—imoral?

— Mi se pare că cereţĭ prea mult, domnişoară, zise uimit, unul din ceĭ maĭ nouĭ prietenĭ.

Olga sfîrşi:

— Eŭ, una, nu aşĭ putea lua cu toată seninătatea conştiinţeĭ, un bărbat care de sigur s'a gândit zile şi noptĭ întregĭ la altă femee...

— Oh! oh! exclamară toţĭ bărbaţiĭ; asta e culmea!

— Până acum numaĭ biblia zicea că *păcatul gândit e ca şi făptuit.*

— Şi biblia avea dreptate! încheiă Poloneza.

Eugen Vaian

DIFERITE STIRI

Institutul Meteorologic

Bucureştĭ 20 Martie s. n. 1893.

Inălţimea Barometrică la 0°	756 6
Temperatura aeruluĭ . . .	—5.3
Vîntul	tare de la E
Starea ceruluĭ	noros
Temperatura maximă de erĭ. . .	+13°
„ minimă de astăzĭ .	+2°
„ la noĭ a variat între .	+21°—4°

DIN ŢARA

Pentru ajutorarea nenorocituluĭ Vlahu am primit până astăzĭ suma de şease leĭ dintre carĭ 3 leĭ din partea unuĭ abonat, 2 leĭ din partea D-luĭ Ionescu şi 1 leŭ locot. Iliescu.

Conferinţa D-luĭ Gr. G. Tocilescu asupra monumentuluĭ de la Adam Klissi, anunţată în palatul Ateneuluĭ pentru ziua de 20 Martie s'a amânat pentru ziua de 15 Aprilie.

Biletele luate sunt valabile pentru menţionata zi.

Nimenĭ nu moare de foame în ţara românească, este o regulă generală, dar *nicĭ o regulă fără escepţie.*

In această escepţie intră şi nenorocitul 'on Vlahu domiciliat în calea Văcăreştĭ No. 160 noŭ. fost funcţionar pe la diferite autorităţĭ publicĭ, care este lipsit de vederĭ, paralisat de picioare şi ca complectare a mizerieĭ fără nicĭ un ajutor de nicăerĭ.

Facem dar apel la inimile generoase a-ĭ veni în ajutor cu ce vor găsi de cuviinţă, pentru a ameliora suferinţele acestuĭ nenorocit.

Astă-seară lucrătoriĭ tipografĭ, membriĭ aĭ societăţiĭ *Gutenberg.* se întrunesc în salonul Amiciţia, din strada Brezoianu, spre a continua discuţiunea asupra proiectuluĭ de regulament.

Din ceĭ 22 de evadaţĭ din penitenciarul Câmpu Lung, autorităţile n'aŭ putut prinde până astă-zĭ de cât 9, dintre carĭ unul s'a predat singur poliţieĭ şi a denunţat încă pe câţĭ-va,

A ieşit No. 11. din variata revistă „Sĕptămâna Ilustrată", coprinzênd: portretul D-luĭ Dumitru Teleor; Convorbire sĕptămânală, de D na Laura Vampa; Vlăhuţă şi Academia; Necunoscuţĭ, poezie de Traian Demetrescu; Cele treĭ, schiţă de Ilie Ighel; Cugetărĭ; Chestiunĭ juridice. de D. avocat Iliescu Filipeanu; Somnoroasa, nuvelă de G. B. Daniel; Douĕ titve goale, fabulă, de Andreĭ Mureşanu; Cronica Teatrală; Inteligenţa animalelor; Fraţĭ vitregĭ, roman de Guy de Maupassant; Intrebărĭ şi respunsurĭ; Ecourĭ, Petrecerĭ, Diverse, etc.

Un numĕr 15 banĭ; abonamentul 7 leĭ pe an.

DIN STREINATATE

Zilele trecute a avut loc la Madrid o manifestaţiune foarte impozantă organizată de republicanĭ pentru a se celebra triumful candidaturelor republicane din Madrid.

Manifestaţiunea a fost favorizată de un timp superb Afluenţa era considerabilă. Manifestanţiĭ însoţiţĭ de femeile şi copiiĭ lor, a petrecut de minune în ziua acesteĭ manifestaţiunĭ.

S'a pronunţat maĭ multe discursurĭ în care s'a combătut monarhia cu multă vehemenţă.

Poliţia a avut o atitudine foarte rezervată şi de aceea nu s'a întâmplat nicĭ un incident.

Boala *panamita* s'a întins în fine şi în America.

Din Washington ni se depeşează că la casa „Territoire Nord Ouest" s'aŭ descoperit deturnărĭ considerabile. Şeful comptabilităţeĭ şi ajutorul seŭ aŭ fost destituiţĭ. Se zice că sunt compromişĭ o mulţime de înalţĭ funcţionarĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(76)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

— Aşteaptă până la sfîrşitul vênătoareĭ, şi, orĭ ce s'ar întâmpla, nu te mira de nimic. Acum, să ne despărţim. Intoarce-te iar la stejarul D-tale şi trage în căprioare ca şi cum nu s'ar fi petrecut nimic. Nu te vor maĭ lua la ochiŭ.

Căpitanul 'ĭ-ar fi rĕspuns bucuros, dar înţelese că o întrebare preă lungă ar fi observată, se supuse ordinelor marchiseĭ. Trase în căprioare dar pe multe nu le lovi, căcĭ nu se maĭ gândea de loc să 'şĭ îngrijască tirul. El se gândea numaĭ la ciudata conversaţie ce avusese cu D-na de Barancos, şi nu 'şĭ explica sensul discursurilor eĭ misterioase.

Măcelul, cu toate astea era pe sfîrşit. Linia pândarilor se apropia din ce în ce, şi pe mĕsură ce ea îĭ întrecea, vînătoriĭ, postaţĭ în feţele laterale ale incinteĭ, se strângeaŭ în spre marginea ocupată de castelană şi de ceĭ pe care dênsa 'ĭ alesese. Pădurea era aproape goală. Câţĭ va iezĭ şi câte-va căprioare întêrziate, treceaŭ când şi când prin locurile priviligiaţilor; mistreţul însă, scroafa şi sute de a te victime zăceaŭ pe pămêntul luminişuluĭ. In curênd se ivi în pădure gardul în livrea care comanda pe pândarĭ, şi împuşcarea încetă. Nu se maĭ putea trage fără a nu risca să 'l lovească pe el saŭ pe vre unul din oameniĭ sĕĭ Vênătoarea decĭ se sfîrşise.

Nointel, încântat că a scăpat, îşĭ descărcă puşca, când auzi nişte strigăte urmate de un mare sgomot. El ridică ochiĭ şi vĕzu pe ţĕranĭ adunându-se în jurul trunchiuluĭ acela care 'ĭ atrăsese atenţia la începutul vênătoareĭ.

„Când poporul se adună astfel, a zis Alfred de Musset, tot-d'auna e asupra uneĭ ruine."

Căpitanul îşĭ aminti aceste douĕ versurĭ din poetul sĕŭ favorit, şi se gândi îndată că aceĭ oamenĭ trebuea să fi găsit ceva lugubru. Din instinct, se întoarse maĭ întêiŭ de partea D-neĭ Barancos, pe care o vĕzu venind spre el.

— Ce s'o fi întâmplat oare? zise ea arătând cu degetul grupa la care se alipise deja câţĭ-va vênătorĭ. Mi-e teamă să nu se fi întâmplat vre-o nenorocire.

El înţelese că 'l ruga să 'ĭ dea deslușirĭ şi alergă acolo. După trunchiŭ, zăcea pe spate un om, cu faţa sângerată, cu fruntea găurită de un glonţ, un om pe care 'l recunoscu îndată fiind că cu un ceas înainte îl vĕzuse trecênd. Era pândarul care căzuse în şanţul de pe marginea drumuluĭ urmându-şĭ tovarăşiĭ. Ţinea încă în mână o puşcă foarte scurtă pe care trebuea să fi ascuns-o pe sub bluză. Pălăria îĭ căzuse şi acum faţa i se vedea în toată întregimea.

Nointel îşĭ aminti de odată unde întâlnise pentru întêia oară acea sinistră figură Era figura clientuluĭ luĭ Saint-Galmier, a şnapanuluĭ care ameninţa pe doctor să 'l trimită la Numeia. Cum se găsea el la Sandouville, deghizat în ţĕran? Cine 'l omorîse? Stârnitoriĭ se juraŭ cu toţiĭ că nu era de pe acolo, că se alipise de eĭ fără să 'l fi rugat cine-va, că eĭ l'aŭ îngăduit fiind că 'l luaŭ drept un păcătos doritor de a câştiga o zi bună, şi că de odată se făcuse nevĕzut în momentul când aŭ început a stârni vênatul. Gardul, cunoscător în rănĭ făcute de arme de foc, declară că trebue să se fi împuşcat singur, fără voea luĭ.

— O fi apucat puşca de ţeavă şi vre-o rădăcină s'o fi agăţat de cocoş, zicea el. Golanul, se ascunsese acĭ ca să fure o căprioară douĕ la adunat, iar glontele care 'ĭ-a fărâmat capul, ar fi fost pentru mine dacă aşĭ fi pus mâna pe el. Un pungaş maĭ puţin. Nu e nimic.

Nointel începea a pricepe.

In acest moment auzi vocea luĭ Simancas care alerga cât îl ţinea picerile şi striga de departe:

— Dumnezeule! Nu cum-va vre un amic de al D-neĭ de Barancos este rănit? Unde 'ĭ D. căpitan Nointel?

— Iată-mĕ, D-le, rĕspunse Nointel eşind din grup Nu te teme. Sunt sănătos tun. Gloanţele mĕ respectă fiind că mĕ cunosc.

Şi cum peruvianul se da înapoĭ uimit, el adăogă:

— Evenimentul nu e maĭ puţin deplorabil; marchisa va fi desolată aflând că acest nenorocit s'a omorît pe domeniile sale. Cu toate astea e bine să ştie că nu avem de regretat moartea vre unuia din oaspeţiĭ sĕĭ. . a D-tale de exemplu, saŭ a D-luĭ Saint-Galmier. Mĕ duc s'o liniştesc.

Simancas, ameţit, nu rĕspunse la această alocuţie ironică ci merse de se amestecă în grupul care înconjura cadavrul. Nointel, fără a se maĭ ocupa de el, se întoarse la marchisa. Ea era deja foarte înconjurată. Un spaniol îĭ istorisea aceia ce vĕzuse. iar un gard îĭ repeta aceia ce zisese tovarăşul sĕŭ. Dinaintea lor. căpitanul nu putea face de cât să tacă, şi cu toate astea abia aştepta să vorbească.

— D-lor, zise cu emoţiune marchisa, această vênătoare se sfîrşeşte atât de trist în cât îmĭ veţĭ da voe să mĕ întorc la castel fără nicĭ o întêrziere. Gardul şef rĕmâne la dispoziţia acelora dintre D-v. care ar dori să maĭ tragă până în seară. I-am dat ordinul să anunţe pe primarul satuluĭ. Se pare că orĭ ce ajutoare ar fi zadarnice, de oare ce nenorocitul acela a fost ucis pe dată. De altmınterĭ, D. Saint-Galmier e doctor şi va face tot ce trebue dacă e cu putinţă să 'l scape.

Trăsura era deja trasă. Breakurile aşteptaŭ ceva maĭ departe.

— La revedere, D-lor, reluă D-na de Barancos. D. Nointel, care doreşte să se întoarcă în Paris cu cel dintêiŭ tren, mĕ va însoţi.

Acest aranjament satisfăcea pe toată lumea şi maĭ cu seamă pe căpitan. El ajută pe castelană să se urce luând şi dênsul loc alăturĭ Groomul care încăleca calul din stânga, era departe astfel că puteaŭ vorbi fără a se teme că vor fi auziţĭ.

— In sfîrşit, zise Nointel, mişcat până în fundul sufletuluĭ, ştiŭ pentru ce n'aţĭ tras în mistreţul care venea asupră-vĕ... ştiŭ că eraţĭ cât pe aci să murițĭ pentru mine... căcĭ am ghicit totul... banditul acela pe mine mĕ luase la ochiŭ. . D-voastră l'aţĭ vĕzut, şi..

(Va urma).

In parlamentul belgian continuă încă discuţiunea în privinţa sufragiuluĭ universal. Extrema stângă a presentat o propunere iscălită de maĭ mulţĭ deputaţĭ printre carĭ şi generalul Brialmant şi prin care se declară pentru propunerea Nothomb şi Sabatier.

File rupte din Album

Nu tot-d'auna ceea ce străluceşte este diamant.

Ghepan.

Veselia sgomotoasă ca şi vinul întunecă pe oameniĭ de spirit. Cu toate acestea rîsul va învinge pururea lacrămile, precum soarele învinge ploaia.

Th. de Banville.

Dreptatea este prima virtute a aceluia care comandă, şi unica virtute care opreşte jăfuirea aceluia care ascultă.

Diderot.

Amiciţia este un lucru aşa de rar, în cât, chiar dacă a durat o zi măcar, trebue respectat suvenirul eĭ.

A. Darimon.

Un ultim cuvênt

In drum de fier:
— *Ingeraşule!* — întrebă bărbatul pe soţia sa — *eştĭ bine acolo?*
— *Foarte bine.*
— *Nu ţi-e frig?*
— *Nu.*
— *Uşa e bine închisă?*
— *Da.*
— *Atuncĭ dă mĭ mie locul.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 20 Martie 1893

Ora 1 jum.

Preşedinţia D-luĭ general G. Manu.

Presenţĭ 97 deputaţĭ.

Se votează două recunoaşterĭ şi un indigenat.

Se pune la vot indigenarea D-luĭ Dr Konya şi votul fiind nul, se amână pentru şedinţa viitoare.

Se votează o mulţime de credite fără nicĭ o discuţie.

D. **General Manu**, *preşedinte*, comunică Camereĭ că comisiunea bugetară lucrează în acest moment la ugetul Eforieĭ care a fost modificat erĭ. Roagă Camera ca de o cam dată să se ocupe cu convenţia încheiată între România şi Franţa.

D. **Stolojan** spune că Franţa nu ne dă nimic în schimb pentru concesiunile ce-ĭ facem prin prezenta coventiune.

D. N. **Fleva** spune că guvernul nu s'a ţinut de cuvînt că nu va încheia convenţiunĭ de comerciŭ. Spune că deja anunţase D. Lahovary această convenţie şi Franţa ne a isbit porumbul nostru cu o taxă de 3 leĭ hectolitru. Franţa face o politică foarte protecţionistă. De ce dar am încheia o convenţie cu dînsa? Oare pentru că D Lahovary a fost decorat cu Legiunea de onoare? Atâta n'ajunge.

D. **Al. Lahovary** spune între altele că noĭ dăm Franţeĭ tariful nostru general, pe când Franţa ne dă tariful minimum, în care sunt cuprinse maĭ multe articole pe care le exportăm ca lemne, vinul, etc. Aceasta nu e mare lucru dar tot este ceva; numaĭ vorbim că ne pune la adăpostul uneĭ trătărĭ diferenţiale.

— După câte-va cuvinte ale D-luĭ N. T Pop, convenţia este adoptată cu 83 voturĭ, coutra 28.

— Şedinţa se suspendă. La redeschidere se ia în discuţie bugetul Eforieĭ.

Raportorul comunică Camereĭ modificările pe care comisiunea bugetară le-a introdus la capitolul 3 primindu-se erĭ două amendamente.

Capitolul 3 ast-fel modificat este adoptat fără discuţie.

Cele lalte capitole sunt asemenea adoptate fără discuţie cu oare-care modificărĭ introduse de comisiunea budgetară.

Totalul budgetuluĭ este adoptat cu 72 voturĭ pentru şi 7 contra.

D. **I. Lupescu** dă citire convenţieĭ cu Elveţia.

După o mică discuţie între D. Porumbaru şi Lahovary, convenţia se primeşte cu 91 voturĭ, contra 4.

Budgetul Sf. Spiridon Iaşĭ

D. **M. Balş** dă citire budgetul epitropreĭ Sf. Spiridon din Iaşĭ.

D. **Sandu-Răşcanu** spune că de şi soldat fidel al partiduluĭ conservator, totuşĭ ţine să denunţe neregularitaţile care aŭ fost comise la epitropia Sf. Spiridon. Principalul este primul efor D. A. D. Holban.

D. Răşcan cere a nu se da budgetul epitropilor actualĭ.

D. **A. D. Holban** protestează şi roagă a fi supus la un tribunal de onoare în care să fie membri de aĭ opoziţieĭ, şi să examineze toate actele administraţieĭ sale. Vorbeşte apoĭ de mĕsurile ce le-a luat în vederea prosperităţeĭ acesteĭ instituţiunĭ.

D. **C. C. Dobrescu-Prahova** dovedeşte că legea comptabilităţeĭ generale n'a fost respectată la epitropia St. Spiridon din Iaşĭ. Respunde D-luĭ Holban şi spune că n'are D-sa nevoe de tribunal de onoare; este de nevoe ca ancheta începută să fie continuată şi ce va descoperi, va servi pentru saŭ contra onorabilităţeĭ D-luĭ Holban.

D. Dobrescu maĭ vorbeşte de schimbarea inspectoruluĭ financiar în mijlocul ancheteĭ.

D. **Ghermani** explică pentru ce a însărcinat pe D. Constantinescu de a face o a doua inspecţiune după cea a D-luĭ Ştefănescu, căcĭ acesta încărcase pe casierul Maximescu, adevĕratul culpabil.

Ancheta care se urmează va face deplină lumină.

D. **L. Catargiu** crede că discuţia este prematură. Justiţia este deja sesizată, dar ancheta administrativă care a început nu este terminată.

Eforiĭ aŭ voit să-şĭ dea demisiunile, dar i-am rugat să rĕmână la posturile lor, pentru că încrezêndu-mĕ în onorabilitatea lor, am crezut că prezenţa lor este folositoare epitropieĭ şi chiar în interesul ancheteĭ.

D. Catargiu roagă Camera să voteze bugetul şi să amâne discuţia după Paştĭ.

D. **Al. Marghiloman**, vorbeşte de onorabilitatea eforilor şi pune pe Cameră în curentul cercetărilor justiţieĭ. Insistă asupra faptuluĭ că eforiĭ aŭ cerut eĭ însu-şĭ ancheta.

D. Marghiloman respunde cu asprime D-luĭ Rĕşcanu. (Protestărĭ, zgomot).

D. **I. Lecca**, aşteptaţĭ finele ancheteĭ.

D. **Al. Marghiloman**, spune că va crede în cinstea eforilor, până i se va proba contrariul.

D-niĭ Fleva, Dobrescu-Prahova, I. Lecca, cer cuvîntul, dar discuţia se închide.

D. **L. Catargiu**, citeşte decretul regal de prelungirea sesiuneĭ, până la 20 Aprilie inclusiv.

Bugetul se votează cu 58 voturĭ, contra 22.

La ora 6 jum., şedinţa se ridică.

SENATUL

Sedinţa de la 20 Martie

Se deschide şedinţa la ora 2 şi jum.

Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Presenţĭ 79 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

La ordinea zileĭ, legea învĕţămîntuluĭ profesional.

D. **V. A. Ureche**, are cuvîntul spre a continua desvoltarea părerilor sale asupra comerciuluĭ şi industrieĭ româneştĭ în trecut şi citeşte maĭ multe documente privitoare la progresul evolutiv al şcoalelor profesionale şi comerciale.

Arată că programul actual nu e maĭ înaintat de cât cel de la 1855.

Continuând, D. Ureche critică foarte aspru proectul D-luĭ Carp. Se întreabă pentru ce s'o fi împărţit în două, învăţămêntul comercial.

Sfîrşind, propune să se înfiinţeze şcolĭ comerciale secundare la Craiova, Ploeştĭ şi Brăila.

D. **P. S. Aurelian**, găseşte că relele economice de care sufere ţara, vin de la socialiştĭ!!!

Face apoĭ istoricul evoluţiuneĭ societăţeĭ române în ceĭ treĭ-zecĭ enĭ din urmă, şi arată că faţă cu nouile trebuinţe, e necesar să se adopte învĕţămêntul cu ele.

Arată asemenea cât de departe e organizarea comerciuluĭ şi industrieĭ, de ceea ce ar trebui să fie.

Spune că ar trebui şcolĭ superioare de comerţ nu numaĭ în Bucureştĭ şi Iaşĭ, dar şi în Galaţĭ, Focşanĭ, Craiova, Ploeştĭ, Bêrlad, etc. în cele lalte oraşe, să fie şcolĭ inferioare.

D. **P. P. Carp**, respunzênd D-lor Ureche şi Aurelian spune că Austria nu are de cât treĭ şcolĭ superioare de comerciŭ. In Franţa nu sunt de cât treĭ şcolĭ de arte şi meseriĭ; noĭ avem două.

Roagă Senatul să ia proiectul în consideraţie.

Senatul aprobă

La ora 6 fără 25 minute se ridică şedinţa.

ULTIME INFORMATIUNI

Amatorĭ de menagerie

Incă o plângere pe care o adresăm D-luĭ director general al poştelor.

Aproape jumĕtate din abonaţiĭ noştri nu primesc numĕrul ilustrat al *Adevĕrul*uĭ.

Inţelegem guvernantalismul funcţionarilor poştalĭ, doritorĭ de a avea portretele miniştrilor, carĭ formează menageria regală; dar să cumpere acel numĕr şi să nu-l sustragă de la abonaţiĭ noştri, carĭ-l plătesc.

Peste puţin timp vom da portretul Şefuluĭ menagerieĭ regale, Majestatea Sa Regele.

Cunoscênd căldurosul dinasticism, care însufleţeşte pe împiegaţiĭ poştalĭ, ne aşteptăm ca nicĭ un abonat să nu primească acel numĕr preţios pentru toţĭ supuşiĭ Majestăţeĭ Sale, dar tot atât de preţios şi abonaţilor noştri, carĭ, precum am zis, îl plătesc.

Sperăm că D. director general al poştelor va potoli dragostea funcţionarilor poştalĭ pentru consilieriĭ Tronuluĭ, carĭ compun menageria regală.

Administratia

Aflăm cu plăcere că simpaticul farmacist, D. Ioan Munteanu. proprietarul farmacieĭ *La foişorul de foc* din calea Moşilor. a înfiinţat o fabrică sistematică de apă gazoasă, înzestrată cu aparatele cele maĭ perfecţionate.

Apa gazoasă se va fabrica cu acid carbonic lichid. solvat în apă sterilizată cu aparatul D-luĭ dr. Babeş.

In aceste vremurĭ, când holera ne ameninţă, fabrica D-luĭ Munteanu e menită a aduce marĭ serviciĭ publiculuĭ Capitaleĭ.

Urăm D-luĭ Munteanu izbîndă bună în această întreprindere.

Din hoţiile companieĭ Goetz

Hoţiĭ marĭ s'aŭ comis timp de maĭ mulţĭ anĭ de-a rîndul la compania Goetz din Galaţĭ şi abia acum parchetul din Galaţĭ a descoperit hoţiile, procedând la o anchetă severă.

Sunt însă două hoţiĭ marĭ la această companie de exploatare a herestraelor. Una care compromite grav pe acţionarĭ. printre carĭ cel maĭ de frunte este Regele, şi alta care compromite pe funcţionariĭ companieĭ.

* * *

D. Zolovcek, fost comptabil al companieĭ Goetz, a denunţat ministeruluĭ de finance la 11 Martie a. c., că compania frustrează statul cu sume enorme, introducênd fel de fel de mărfurĭ din străinătate, fără să plătească nicĭ o taxă. D Zolovcek precisează în denunţarea sa anume frustările comise şi pierderile de sute de miĭ de leĭ pe carĭ le-a suferit fiscul în urma fraudelor companieĭ Goetz.

Dar direcţiunea vămilor de la ministerul de finance a pus la dosar această denunţare. Şi aceasta din cauza că acţionariĭ companieĭ Regale, D-niĭ Marghiloman, Marmoroş-Blanc, Costinescu, etc., simţind denunţarea, aŭ intervenit la ministerul de finance ca denunţarea să se facă neavenită.

Ce e însă maĭ mult, acţionarul Marghiloman, **în calitate de ministru de justiţie, a ordonat parchetuluĭ arestarea denunţătoruluĭ D. Zolovcek.**

D. Zolovcek este ţinut în arest preventiv şi acum, fără ca parchetul să fi procedat la instrucţie.

* * *

A doua hoţie, care se urcă la sume marĭ, este cea comisă de funcţionariĭ companieĭ în prejudiciul acţionarilor. Funcţionariĭ implicaţĭ şi aŭ zis: *după cum e turcul aşa să fie şi pistolul* şi nu s'aŭ dat înapoĭ de la nicĭ un gheşeft.

De şi D. Ornstein, directorul fabriceĭ de herestrae în înţelegere cu directorul de exploatare, D. Zeitz din Cernăuţĭ aŭ căutat să cocoloşească totul, D Em. Costinescu, însă, în numele acţionarilor, a făcut toate demersurile necesare la parchetul din Galaţĭ ca să procedeze la o anchetă severă.

De câteva zile parchetul cercetează.

Alaltă-seară o întrunire intimă a avut loc acasă la D. Gr. Păucescu.

La această intrunire aŭ luat parte vre-o 20 de senatorĭ şi deputaţĭ, carĭ maĭ toţĭ aŭ mers numaĭ de curiositate.

D. Gr. Pĕucescu a vorbit pe larg de contra proiectul sĕŭ la tocmelile agricole şi a arătat toate avantagiile pe carĭ le presinta contra-proiectul sĕŭ. Apoĭ a lăsat să se întrevadă, că D. Carp este un pericol pentru partidul conservator şi majoritatea ar trebui să profite de această ocazie ca să'l trântească.

D. Pĕucescu a fost aluziĭ foarte fine la eventualitatea venireĭ sale la ministerul domeniilor, accentuând că în acest caz va şti să rĕsplătească serviciile acelor amicĭ aĭ seĭ, carĭ i-aŭ dat tot concursul pentru căderea D-luĭ P. Carp.

De altfel nicĭ o animaţie la întrunire. Din contra maĭ mulţĭ semnatarĭ aĭ contraproectuluĭ D luĭ Gr. Pĕucescu, şi-aŭ retras sĕmnăturile.

Proectul D-luĭ Carp se va discuta îndată după Paştĭ.

D. Nicu Filipescu, în calitate de deputat şi mare proprietar, a plecat alaltă-seară la Brăila cu gândul de a impăca spiritele partizanilor sĕĭ revoltate în contra primaruluĭ Vericeanu.

Din nefericire D. N. Filipescu a uitat să meargă cu *salciĭ de pace*, căcĭ în loc să-ĭ iasă lumea înainte, toţĭ conservatoriĭ de frunte din Brăila aŭ făcut un gol împrejurul sĕŭ, ast-fel că D. N. Filipescu a rĕmas numaĭ în societetea D-lor Vericeanu şi Suditu, figurile cele maĭ repulsive şi maĭ compromise din Brăila.

Conservatoriĭ cinstiţĭ s'aŭ retras şi aŭ lăsat situaţia în mânile companieĭ de exploatare Vericeanu-Suditu.

D. N. Filipescu s'a întors desiluzionat din mijlocul alegĕtorilor sĕĭ.

A se citi urmarea la MIZERIE REGALA, Pag. 4.

Ultime Telegrame

PARIS 22 Martie. — D. Méline s'a dus azĭ dimineaţă la 10 ore la D. Carnot, pentru a-ĭ da socoteală de demersurile sale în vederea formăreĭ cabinetuluĭ. Negociările sunt pe cale bună, pare sigur că ministerul se va constitui ast-fel cum s'a anunţat ierĭ.

Noiĭ miniştri vor ţine probabil consiliŭ mâine după prânz.

PETRECERI INTIME

No. 22. Şarada (Concurs)

(Compusă de D-ra C. GHEORCHIADI)

Prima parte's nume care
Destul zgomot am făcut,
Fiind proces de tot mare
Sunt şi de toţĭ cunoscut.

*

Partea a doua de şi's nucă
Ca respuns adesea plac,
Un biet adverb de nimică
Insă pe mulţĭ satisfac,

*

De totul cred că scăparăm
Vaĭ ce lucru neplăcut,
Prin ce iarnă grea trecurăm
Ce ger cumplit am avut!

Soluţiunea problemeĭ No. 20. Şaradă

BAS-ARAB

Aŭ deslegat —*Bucureştĭ.*— Cleo din Stroeştĭ — D-ra Gheorghiadi, Fetele din Popanan, Arghira Busuioc, Babanovac, Rini, A. Drugianu, Mişu de la Vadulat, Un Xenamorisit, I. Iliescu, Ioan Turbincă, Sady republicanul, Mateĭ Mogărdicĭ, Petrică al Titi, Burtă Verde de la Şosea, Târie brău, M. Mihailovicĭ, M. Drazianu, Porţile de fer, Contele de la Troacă, Principele de la Selişte, Alexandru Sfredeluş, Stan de la Icoană, Budala de la Icoană, Mariora Blonda, Lică din Podurĭ, Calul Alb din Ştirbeĭ Vodă, Marchizul von Fefeleĭ, Gh. Iliescu, F. de la B. naş Al., Un Celibatar, A. de Chabeaud, Victor din Braşov, Un sastisit, Mircea Basarab, Dudu, Trovatorul din Braila, O treime din trunchiŭ, Nicuşor din dealu Drăncĭ (cam târziŭ, daı iĭ va veni rândul ?) Stisea, Eugeniu V. Radovicĭ, Nuhăm Bercu.

Piteştĭ.—Lucreţia şi George Purcăreanu, N Petculescu, Rosazza Salvator, George Teodorescu.

Turnu-Severin.—D-ra Floricica A. Chiritzescu.

Galaţ.—I I. Dodu, Damasca, Alecu Coleris, Frache ghe ghincolo, N. Petropol,

Roşiorĭ.—Sache-Elena Stavrache, Un anarhist.

Berlad.—George Pleşu.

Câmpulung.— Belissima Segniorina, Ţaţa Miţa, Oacheşa de lângă şcoală, Frumoasele *Gruiuluĭ*, P. Săvoiu.

Braila.—Ninio Chitaristu, Maria din Sasauşĭ, O persoană cu principiĭ, al II-lea Nicu, Gh Morţun.

Ploeştĭ.—Nicu Stamat adi, Eugeniu papălapte

Iaşĭ.—D-na Elena Bernescu, A Salcati.

Râmnicu-Sărat. — Răducanu Dăscălescu, Nae I. Brătescu, Ilie Brânză.

Craiova. — Rosa Bercu, Emanoil G. Popescu, Rebeca Mazavosky, Clingherl Drosche, Nenea Sandu, Iosif B. Mevorach, Leopold Finkler, Papun din Calafat.

Buzĕŭ. — Georgescu, Pavelescu şi Cislăianu. Roşca Vioreanu

Bacăŭ. — Iancu Cozoni Păscănuţă, Iancu Iosub Catz

Vasluĭ.—Tric.

T. Ocna.—Petru Ch. Popovicĭ, Gh. Patu, D-ra C. Pascanu

Păşcanĭ. — Virgil.

Huşĭ.—Andreĭ Gh. Benişache.

Tecucĭ.—Stefan Teodorescu.

Piatra Neamţu.—Un Schionic.

Drăgăşanĭ.—Ion Crebjianu.

Gara Corabia.—Alex. Constantinescu.

Călăraşĭ. — Căpitan Gh. D. Oltenaş.

Tulcea.—Osman Paşa.

Poşta. Pentru că mulţĭ din cititorĭ cred că noĭ dăm premiŭ acelora carĭ ne trimet deslegărĭ le facem din noŭ cunoscut că nu acordăm premiŭ de cât persoaneĭ a căreĭ şaradă va fi găsită cea maĭ bună. din cele 7 carĭ aŭ fost admise la *concurs*. Prezenta este a 5-a din şaradele concurs,

Nota. Deslegările trebuesc trimise D-luĭ Sfinx la redacţia noastră.

Sfinx

Atragem atenţiunea asupra anunciuluĭ din pagina IV. *Fabrica de Ciment Porţland din Brăila.*

FOIȚA ZIARULUI *ADEVĔRUL*

No. 9.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

II

Un fel de vîrtej o cuprinde; ea continuă de a zîmbi mașinalicește către public, respunde la întâmplare principeseĭ, mirându-se de a o vedea alăturĭ de dînsa și de a simțĭ așa de puțină bucurie.

Doamne, Doamne! ce s'a schimbat oare într'însa de șase anĭ petrecuțĭ în streinătate, pentru ca să descopere răceala în ochiĭ aceștia de mamă, ea, care tot-d'auna voise să citească într'înșiĭ numaĭ dragoste?.. Oare a suferit într'adevĕr atâta de nepăsare în timpul acestor șase anĭ, în cât a ajuns ea însă-șĭ nepăsătoare către aĭ sĕĭ ș'-ĭ crede tot ast-fel către dînsa? Ia mîna mameĭ sale, dar aceasta i-o retrage și Regele, care fuge de desmĭerdările fățișe, îĭ aruncă o privire aspră.

Atuncĭ ea simte că inima-ĭ se închide, că va remânea închisă pentru multă vreme. Și, fiind-că trăsura s'a oprit de o dată dinaintea fațadeĭ goale a palatuluĭ, ea salută cu rĕceală personalul caseĭ civile, care s'a adunat pe peron, oferă rece brațul principeseĭ și, fără a spune un cuvênt, urcă scara care duce la apartamentele sale.

De jos se poate vedea, pe ușile deschise, perspectiva verde a sereĭ, în care — pe când Regele zîngănind din sabie, apucă la stînga spre cabinetul sĕŭ de lucru — intră mama și fiica.

In acelaș timp, jos, în salonul lor, aghiotanțiĭ, secretarul Regeluĭ și funcționarĭ aĭ caseĭ civile staŭ de vorbă câte-va minute. Contele de Bognitz ĭeșise și eĭ aflaseră din gura generaluluĭ Verelli, care a aflat'o de la contele Deloff, că e intim cu împăratul Alberic și, cu toate că împăratul e pe patul morțeĭ, toțĭ s'aŭ arătat de o dată foarte îndatoritorĭ față cu contele. Cine știe dacă prin mijlocirea luĭ nu s'ar putea căpăta vr'o decorație?

Generalul Verelli, înțepenit pe picioarele sale încovoiate, îșĭ povestește impresiile de dimineață și ochiĭ falșĭ îĭ umblă de la unul la altul pe când defaimă pe principesa de Waldstett, sperând că ast-fel va face pe ceĭ lalțĭ să spue maĭ multe. Iĭ iea prietenește de braț, rîde cu hohote de glumele sale și maĭ maĭ i-ar săruta, atât ĭ-e de plin sufletul de dragoste.

Se apropie misterios de secretarul Regeluĭ și-ĭ șoptește:

— Mon cher, așa-ĭ că 'țĭ pricinuește puțină bucurie venirea mameĭ Regineĭ? Regina — da! ea este o femee încântătoare — dar, la urma urmeĭ, nu-ĭ de cât Regina.. ar trebui să vie tatăl Regeluĭ, prințul de Brisgaw.. el are prestigiu, de ce șade acasă?

Secretarul Regeluĭ, un elvețian, strecoară printre genele-ĭ roșiĭ o privire de'ură. Prezența acesteĭ principese de Waldstett îl scoate din sărite; se teme ca Regina să nu câștige teren și Regina e dușmana luĭ personală; pentru că ea e bogată, bună, și nu'l bagă în seamă.

— Aĭ dreptate, respunde el a lene. Prințul de Brisgaw e însă prea bătrîn pentru călătoriĭ; cât despre principesa de Waldstett, orĭ cât de provincială ar fi, e o șireată și jumătate. Dacă face ea un drum ca ăsta la vîsta sa, fiĭ sigur că nu de ochiĭ D-tale a făcut'o. Ea are vr'un scop. Care? Nu știu.

Cu aceste cuvinte, el se depărtează de *eroul de la Varna*, care 'șĭ ar sparge capul ca să afle scopul urmărit de principesa de Waldstett.

* * *

Singură în apartamentul, care fusese pregătit în grabă pentru dînsa principesa Sofia de Waldstett ședea gînditoare. Din aripa întoarsă, în care se aflaŭ odăile ocupate de dînsa, vederea se întindea asupra trupuluĭ principal al clădireĭ palatuluĭ, clădire nouă, lungă' joasă, toată din cărămizĭ și tencuială, cu fereștĭ nalte închise cu storurĭ albe și groase, care opresc privirile curioșilor de a pătrunde în lăuntrul salaonelor de gală. In față, altă aripă întoarsă, unde locuia corpul de gardă, ale căruĭ uniforme, semnale și neastâmpăr înveseleaŭ trista curte de onoare (ciudată curte de onoare și asta!... chiar în după ameaza aceasta, dacă principesa s'ar fi apleca pe balconul sĕŭ, ar fi putut vedea, sub propriele sale ferestre, o căruță din care se descărcaŭ lemne în pivniță!)

La dreapta, strada se întinde îngustă, întortochiată, cu prăvăliĭ pe marginĭ, dar casele sunt așa de joase, în cât se vĕd peste acoperișurĭ, dincolo de curțĭ, arboriĭ din mahalale, cupole de bisericĭ, și orizonturĭ albastre, pe care aleargă, departe, nourașĭ străveziĭ. Ca tot-d'auna, trăsurĭ multe și urnitoare trec în fugă; pietoniĭ nepăsătorĭ se mișcă fără grabă, apariĭ, abia îmbrăcațĭ, trec, ĭar precupețiĭ și bragagiiĭ strigă cât îĭ ține gura marfa lor.

Dar principesa nu aude nimic, nu vede nimic. Maĭ mult, obosită de reflexul zidurilor strălucitoare de lumină din prejur, ea lăsase perdelele de mătase galbenă destrămată, cu care odaea era pompos decorată și lumina, potolită de mîndra stofă, îmbăia cu aur mobilele despărechiate, pe care le potrivea, întinerind divanul de mătasă veche și, prin contrast, mumifica obrazul zbîrcit, cu ochiĭ perduțĭ în orbitele lor adîncĭ, al țapeneĭ principese.

Cu toate că abia trecuse de 50 de anĭ, părea cu mult maĭ bătrînă, atît de deosebită era de vremea noastră; sub pielea zbîrcită, umeriĭ obrajilor ĭeșiaŭ ascuțițĭ; trupul sĕŭ colțuros și țeapăn semăna cu un schelet îmbrăcat în haine de doliŭ. Uitându-te la dînsa, te întrebaĭ cu îngrijire: ce necazurĭ, ce bolĭ saŭ ce patimĭ i-aŭ istovit trupul așa de mult și aŭ tras brazde atât de adîncĭ pe fruntea-ĭ patrunghiulară și sub pleoapele-ĭ vinete? Dar nu inspira nicĭ o simpatie, maĭ curînd încercaĭ un fel de sfială fricoasă dinaintea acestuĭ chip poruncitor și aspru, dinaintea acesteĭ gurĭ autoritare, pe care o leagă de nas niște cute disprețuitoare, și care, când buzele se deschid, descoperă niște dințĭ lucitorĭ și agresivĭ de cadavru descărnat

Așezată dinaintea unuĭ biurou cu brațele rezemate de fotoliul pratriachal, principesa gîndea cu metodă: căcĭ, persoană de ordine, ea nu permitea închipuireĭ sale ca să se avînte în visurĭ nehotărîte, nicĭ să se dedea la gîndurĭ fără legătură.

Va urma.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.